

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11245/2025
Рев 11308/2025
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђина Митић, адвокат из ..., против туженог ПД „Југоисток“ доо Ниш, Огранак ЕД Ниш, чији је правни следбеник Оператор дистрибутивног система ЕПС „Дистрибуција“ доо Београд – Огранак Електродистрибуција Ниш, ради стицања без основа и понављања поступка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2685/23 од 26.10.2023. године и решења Вишег суда у Нишу Гж 1386/24 од 04.03.2025. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2685/23 од 26.10.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2685/23 од 26.10.2023. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1386/24 од 04.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1386/24 од 04.03.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 18694/21 од 31.08.2021. године, која је исправљена решењима истог суда од 31.08.2022. године, 06.09.2022. године, 09.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом ради обавезивања туженог да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 627.964,11 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2009. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.190,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2685/23 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда П 18694/21 од 31.08.2021. године. Ставом другим изреке, одбачена је жалба Зорана Апостоловића као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је захтев за исплату новчаног износа на име дуга за утрошену електричну енергију, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - Закона о облигационим односима, при чему се наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава утврђено чињеничног стања, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.07.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 627.964,11 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Решењем Основног суда у Нишу П 18694/21 од 19.02.2024. године, одбијен је предлог за понављање поступка изјављен дана 01.12.2023. године, и допуњен поднеском од 16.01.2024. године од стране тужиоца као неоснован.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1386/24 од 04.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепено решење потврђено.

Против наведеног решења другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију са предлогом да се о истој одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују да због погрешне примене материјалног права постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити да је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. При том, посебном ревизијом се побија другостепено решење којим је одбијен предлог за понављање поступка у погледу одлуке о трошковима, као споредном потраживању.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 5. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Тужилац ревизијом побија решење другостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка, па ревизија према члану 420. став 5. ЗПП, није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић